



ה"ט 55367/10/22 - אורלי גולן ע"י נגד דותן גלעד ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 55367-10-22 גולן נ' גלעד

לפני כבוד השופט רז נבון

המבקשת:

אורלי גולן ע"י ב"כ עו"ד ניר נורדן

נגד

המשיב:

דותן גלעד ע"י ב"כ עו"ד איתן גליק

החלטה

לפניי בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת לפי הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").

א. תמצית טענות המבקשת:

1. ביום 31 באוקטובר 2022 הגישה המבקשת את בקשתה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, תחילה במעמד צד אחד.

2. המבקשת, גב' אורלי גולן משמשת כמנכ"לית אחוזת בית הכרם ירושלים (להלן: "**הדיור המוגן**"). המדובר בדיור מוגן שבו מתגוררים 350 דיירים.

3. המשיב, מר דותן גלעד הינו בנם של זוג דיירים אשר מתגורר בדיור המוגן.
עמוד 1



4. לטענת המבקשת, בקופה האחרונה התרחשו מספר אירועים שבהם התנהג המשיב באופן שאיים והטריד את עובדי ודיירי הדיור המוגן ואת המבקשת בפרט, כאשר האירועים הפכו להיות כוחניים יותר ויותר, עד שלאחרונה איים המשיב על המבקשת, כי: **"יהיו פה מכות"** וכי: **"יחכה לה משהו מתחת לרכב"**.
5. ברקע הדברים מתארת המבקשת, כי בדיור המוגן מתגוררים בעיקר דיירים עצמאים שדואגים לצורכיהם. בשנים האחרונות התדרדר מצבה הבריאותי של אמו של המשיב, היא אינה עצמאית והיא נעזרת במטפלת אשר מתגוררת עמה בדירה.
6. בהתאם לכללי הדיור המוגן, דיירים שאינם עצמאים לרבות מטפליהם, אינם רשאים להשתתף באירועים ציבוריים, לרבות ארוחות חג (הדיירים שאינם עצמאים מקבלים את הארוחות לחדרם).
7. חרף הכלל האמור, הזמין המשיב ארבעה מקומות לאירוע ראש השנה שהתקיים בדיור המוגן ולארוחה התייצבו הוריו, המטפלת של האם ומטפלת נוספת.
8. באותו הערב הייתה המבקשת המנהלת התורנית של האירוע. המבקשת הבהירה לאביו של המשיב, כי השתתפותה של האם והמטפלת שלה אינה אפשרית בהתאם לכללי המקום, אך החליטה בכל זאת לאפשר להוריו של המשיב ולמטפלת שהגיעה איתם להשתתף באירוע, בשים לב לכך, כי נציגי הדיור המוגן הסכימו לקלוט את ההזמנה לאירוע-בשגרה.
9. לאחר החג התקשרה מנהלת מחלקת הדיירים בדיור המוגן אל המשיב ואביו והכירה להם את כללי המקום בנוגע לדיירים לא עצמאיים ומטפליהם.
10. חרף זאת בערב שמחת תורה, ביום 16 באוקטובר 2022 התייצבו לארוחת החג, המשיב, הוריו והמטפלת של אמו. המנהלת התורנית במקום הבהירה למשיב, כי לא ניתן יהיה לאפשר את השתתפות האם והמטפלת שלה באירוע וכי הן יוכלו לקבל ארוחה בדירה.
11. בתגובה החל המשיב לצעוק על המנהלת התורנית, לכנות אותה ואת הדיור המוגן "נאצים" ואת הכללים של הדיור המוגן כ-"חוקי נירנברג". נטען, כי באותו אירוע המשיב נכנס בכוח לאולם שבו התקיימה הארוחה, צעק וסירב להתפנות.
12. ביום 19 באוקטובר 2022 הגיע המשיב למשרדי ההנהלה של הדיור המוגן, נכנס למשרדי ההנהלה וביקש להיפגש עם המבקשת. הגם שהובהר לו, כי המבקשת נמצאת בישיבה, התפרץ המשיב לישיבת ההנהלה, החל לצעוק ולהטיח האשמות במבקשת ובנוכחים על היום "נאצים" שפועלים לפי חוקי נירנברג.
13. המשיב סרב להתפנות, המשיך לקלל את המבקשת ואת יתר הנוכחים ורק לאחר שהבין המשיב, כי המשטרה הוזמנה הוא יצא מהמקום. המבקשת מצרפת סרטון שבו נשמע המשיב אומר: **"אז יהיו מכות פה! יהיה מכות פה"**; **"אני גם בריון"**. **"אם צריך אני גם בריון"**; לאחר ששמע, כי המשטרה בדרך אמר על פי הנטען: **"אם הם יוציאו אותי מפה, אז יחכה לך משהו מתחת לרכב"**.
14. המדובר לשיטת המבקשת באירוע שלישי בתוך תקופה של חודש ימים. בהמשך הוגשה תלונה למשטרה.



ב. הצו הזמני:

15. ביום 3 בנובמבר 2022, ולאחר שהמבקשת מסרה את פרטי ההתקשרות עם המשיב ניתן על ידי צו זמני האוסר על המשיב להטריד את המבקשת, ליצור עמה קשר ולאיים עליה. עוד נאסר על המשיב להיכנס למשרדי ההנהלה של הדיור המוגן או ליצור קשר כלשהו עם הצוות הניהולי במקום (להלן: "הצו הזמני").

16. לא נעתרתי במסגרתו זו לבקשה לאסור על המשיב להיכנס לשטחים המשותפים בדיור המוגן, זאת על מנת לאפשר לו לבקר את הוריו. קבעתי, כי במקרה של הישנות ניתן יהיה לעתור בבקשה להרחבת הצו, ואולם נוכח עקרון המידתיות ניתן להסתפק בצו הזמני.

ג. תשובת המשיב:

17. המשיב נטל ייצוג משפטי ועתר בבקשה מוסכמת ליתן לו ארכה להגשת תגובה וביקש לקבוע (בהסכמה) את הדין למחצית חודש דצמבר 2022 ואילך.

18. בהמשך הוגשה תגובה ובה התנגדות למתן צו כנגד המשיב. נטען, כי מדובר בבקשה שנועדה לצורך סתימת פיות, ומניעת ביקורת לגיטימית על מדיניות הדיור המוגן המנוהל על ידי המבקשת.

19. המשיב הינו אדם נורמטיבי לדבריו, ללא עבר אלים מכל סוג שהוא. הוריו של המשיב הינם בני 98, ניצולי שואה, שמתגוררים בדיור המוגן. האב צלול ומתנייד עם הליכון; מצבה של האם התדרדר. לאם צמודה כיום עובדת זרה מפאת גילה ומצבה.

20. נטען, כי בארוחת החג (ראש השנה) ביקשה המבקשת שעובדי הביטחון יסלקו בבושת פנים את כל העובדים הזרים והדבר הביא לכך, כי גם ההורים ושתי מטפלות שליוו אותן (מטפלת זרה נוספת מסייעת להורים בסופי שבוע), נטשו בכעס ובמחאה את המקום.

21. עוד טען המשיב, כי בערב סוכות הזמינו ושילמו הורי המשיב ארבעה מקומות לארוחת חג. כשהגיעו לארוחה הסתבר, כי השולחן נערך רק לשלושה אנשים, והעובדת הזרה שהתבקשה להביא אוכל להורי המשיב התבקשה לעזוב (בדיון לפני אישור המשב, כי ידע שהדיור המוגן אינו מאפשר זאת). המשיב קם ממקומו, ביקש להבין מה קורה והוא התעקש על כך, כי העובדת הזרה תישאר במקום. התעקשותו אפשרה לעובדת הזרה להישאר.

22. המשיב דוחה את הטענה לפיה קיים נוהל לפיו דיירים שאינם עצמאיים אינם רשאים להשתתף באירועים ציבוריים. המשיב טוען, כי המדיניות של הדיור המוגן היא להפריד בין העובדים הזרים לדיירים היהודים שחגגו את חגיהם.

23. המשיב חש בחוסר נוחות, וביקש להיפגש עם המבקשת. עוד טען המשיב בס' 14 לתגובתו, כי: **"המשיב חש שהמבקשת מנערת אותו ועושה הכל בכדי לא לשמוע את עמדתו בנושא. מנקודה זו השיחה התחממה מעט, והמבקשת החליטה להזמין משטרה"**.

24. המשיב טוען, כי לא יצר כל איום; הוא דיבר בשקט, לא התלהם, וביקש להביע מחאה על ההתנהלות



המפלה של הדיור המוגן. המשיב מאשר, כי אמר שהמדיניות מזכירה לו את חוקי נירנברג אך אמירה זו באה ממקום של כאב ואכפתיות.

ד. תגובת המבקשת:

25. השיבה המבקשת- בסרטון שהוגש נשמע המשיב אומר: "יהיו מכות" וכן כי הוא יטמין למבקשת מטען חבלה "מתחת לרכב". לא ניתן לומר על הדברים הללו, כי השיחה "התחממה מעט".

26. עוד נטען, כי בהתאם למדיניות הדיור המוגן ביחד עם ועד הדיירים אכן עובדים זרים אינם רשאים להשתתף באירועים ציבוריים, כגון ארוחות חג. אין מדובר במדיניות חדשה אלא במדיניות שנהוגה במקום מזה שנים, זאת מתוך רצון לשמור על האווירה העצמאית במקום.

27. הבקשה אינה עולה כדי סתימת פיות והמשיב רשאי להתלונן בהתאם להוראות הדין- לחוק הדיור המוגן תשע"ב-2012.

ה. הדין:

28. דיון במעמד הצדדים התקיים לפניי היום - 25 בדצמבר 2022.

29. בדיון שמעתי את המבקשת ואת המשיב, כמו גם את באי כוחם.

ו. הכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

30. סעיף 2 לחוק, מגדיר מהי הטרדה מאיימת, כדלקמן:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

31. המושג "הטרדה מאיימת" הוגדר בהצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001 (הצ"ח 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.2001), באופן הבא:

"המושג "הטרדה מאיימת" או במקורו בשפה האנגלית "stalking" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעות בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד"

וכן:

"הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת



איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה".

32. החוק מגדיר שני יסודות אשר בהתקיימם קמה עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. **הראשון**: דורש, כי אדם אשר כלפיו מופנית הבקשה ביצע בעבר הטרדה או נקט באיומים כלפי המבקש. **השני**: דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם עלול להטריד או לאיים או לפגוע בשלוות החיים, הפרטיות, והחירות של מבקש הבקשה.

מן הכלל אל הפרט:

33. הכרעה זו אינה עוסקת בנהלי הדיור המוגן, בסבירותם או תקינותם.

34. אני יוצא מנקודת הנחה, כי נהלי הדיור המוגן נתפסים בעיני המשיב כמפלים, לא שוויונים ולא מקובלים. אינני מחווה עמדה לגוף הטענות אלא מצוין את הדברים, כי זהו הלך המחשבה הסובייקטיבי של המשיב.

35. דא עקא שהלך מחשבה זה, הביא את המשיב להגיע למשרדי ההנהלה של הדיור המוגן, להתפרץ לשיבת הנהלה/חדר ישיבות למרות שהובהר לו, כי אינו רשאי להיכנס לחדרה של המבקשת ולסרב להתפנות ולמרות שהוא אישר בדיון שהתקיים לפניי, כי הוא ידע שהמנהלת אינה מעוניינת להפיגש עמו.

36. השיח שאותו מגדיר המשיב, כשיחה שהתחממה מעט (ס' 14 לתשובתו) הינו רחוק משיחה ש"התחממה מעט".

37. מצפייה בסרטון האירוע מיום 19 באוקטובר 2022 עולה, כי המשיב איים לעשות שימוש באלימות, ואף הבהיר למבקשת, כי: **"אם הם יוציאו אותי מפה, אז יחכה לך משהו מתחת לרכב"**. דברים אלה של המשיב עולים לטעמי כדי התנהגות עוכרת שלווה לכל דבר ועניין. הוגש גם תמליל שמסקף את הדברים והצדדים אינם חולקים על האמור בו, לרבות על דברי המשיב שאמר: **"את רוצה מכות? יהיו מכות"**.

38. **אובייקטיבית מזוית הראייה הצרה של החוק למניעת הטרדה מאיימת, לפנינו התנהגות עוכרת שלווה.**

39. גם אם סבור המשיב, כי המדיניות של הדיור המוגן אינה מקובלת עליו ויש בה כדי אפליה פסולה (ואינני מחווה עמדה לכאן או לכאן כמובן), הרי שאין הדבר מקים למשיב את הזכות להבהיר למבקשת, כי הוצאתו מהמקום תביא לפגיעה בה; הדבר אינו מתיר לו להתפרץ ולהטיח בעובדי הדיור המוגן גידופים כאלה ואחרים. התנהגות כוונתית אינה מוצדקת, אינה אפשרית, ואין לתת לה לגיטימציה גם אם סבור המשיב, כי הוא מרגיש פגוע וחפץ להגן על אחרים.

40. אמירה לפיה **יחכה למבקשת משהו מתחת לרכב** עולה כדי העכרת שלווה שאין להשלים עמה. מדובר בשיח שיש בו כדי להלך אימים בדרגה בוטה וחריגה, ועל כן מדובר בהטרדה מבחינת הוראות החוק.

41. ממילא שגם רכיב ההישנות במקרה דנן קיים. מדובר במשיב שכבר התפרץ מספר פעמים באירועים והתנהלותו הלכה והקצינה; צעקות על מנהלי הארוחות; כינוי עובדי הדיור המוגן כנאצים או ככאלה שמתנהלים לפי "חוקי נירנברג" ובהמשך כניסה לא מורשית לחדר המבקשת והשמעת איומים.



42. בכך התמלאו לטעמי התנאים למתן צו ויש להפוך את הצו הזמני לקבוע, ועל כן הוא יעמוד בתוקף עד ליום 3 במאי 2023.

43. סבור המשיב, כי המבקשת נוהגת בצורה לא שוויונית- יאחוז בכל האמצעים המשפטיים והחוקיים שעומדים לרשותו. שיח אלים-לא ניתן לאפשר.

44. מבלי לגרוע מן האמור- ועל מנת לאפשר למשיב קשר רציף עם הוריו (מובן שהצו לא מונע מפגש עמם או גישה אליהם), יודיע הדיור המוגן לב"כ המשיב על איש קשר מטעם ההנהלה שיוכל לעמוד איתו בקשר רציף לעניין צורכי הוריו.

מזכירות- לדוור ולסגור את התיק.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.